

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobce: J. J.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2012, č. j. X/315-KZ,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalované **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 23. 1. 2012, č. j. X, Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) výrokem I. žalobci přiznala od 22. 4. 2010 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně s tím, že tento činí 5.335 Kč a od ledna 2011 se zvyšuje na 5.519 Kč, a výrokem II. rozhodla, že od 4. 11. 2011 nárok na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně zanikl.

K žalobcovým námitkám žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 3. 2012, č. j. 620 101 1355/315-KZ, změnila citované rozhodnutí ČSSZ tak, že namísto o přiznání invalidního

důchodu od 22. 4. 2010 rozhodla o uvolnění výplaty invalidního důchodu od uvedeného data s odůvodněním, že výplata invalidního důchodu byla zastavena rozhodnutím ze dne 9. 4. 2010. Dále pak rozhodla o zániku invalidního důchodu od 21. 12. 2011, když toto datum bylo stanoveno nově vypracovaným posudkem. Pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu 21. 12. 2011 činil 20%.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu s odůvodněním, že jeho zdravotní stav byl nedostatečně posouzen, nebyla vůbec hodnocena jím namítaná smíšená porucha osobnosti, lékař pouze uvedl, že nebylo doloženo psychiatrické vyšetření, aniž by dal pokyn k jeho provedení, rovněž nebyl dostatečně objektivizován stav po onkologické léčbě, vyšetření ledviny v roce 2011 neprovedlo urologické pracoviště, bolesti páteře jsou vyhodnoceny jako bez kořenového dráždění, ačkoliv je současně v jiné části rozhodnutí konstatováno vyzařování bolestí bederní páteře. Žalobce žádal nové, objektivní posouzení svého zdravotního stavu.

Žalovaná využila svého práva k žalobě se nevyjadřovat.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 29. 3. 2012, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č.j. X/315-KZ vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 20% je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobce.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 21. 8. 2013, v přítomnosti pouze žalované, když žalobce se k jednání nedostavil a jeho zástupce se z tohoto jednání podáním doručeným soudu v den jednání omluvil, o odročení jednání nežádal a současně žalobci vypověděl plnou moc.

Ze správního spisu žalované, lékařské dokumentace OSSZ, soud zjistil následující: Žalobce byl uznán částečně invalidním při zjišťovací prohlídce dne 13. 2. 2008, a to ke dni 22. 1. 2008, pro stav po operaci páteře v září 2007. Kontrolní prohlídka proběhla až dne 21. 12. 2011, tedy po nabytí účinnosti nové právní úpravy týkající se invalidních důchodů, resp. posuzování invalidity. Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě z uvedeného data, č. j. LPS/2011/4037-PU-CSSZ, vyplývá, že posudková lékařka MUDr. H. K. považovala za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bolesti bederní páteře bez kořenového dráždění se zařazením dle kapitoly XIII. (Postižení svalové a kosterní soustavy) oddílu E (Dorzopatie a spondylopatie) položky 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének - s lehkým funkčním postižením; postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Postižení bederní páteře je podstatně zlepšené, dynamika páteře je jen minimálně omezena, obtíže se dle neurologického nálezu

vyskytují pouze několikrát ročně, a to v nižší intenzitě. Procentuální míru poklesu pracovní schopnosti posudková lékařka stanovila s ohledem na prodělanou operaci, doprovodné onkologické onemocnění a profesi žalobce (posuzován jako traktorista) na horní hranici vyhláškou daného rozpětí (10-20%) s tím, že neexistují důvody pro snížení či zvýšení takto stanoveného poklesu postupem podle § 3 nebo 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 1. 2012, č. j. 620 101 1355, bylo na základě včasných námitek žalobce přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 13. 3. 2012 vypracován posudek o invaliditě žalobce, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento vychází ze správného použití posudkových kritérií. Nálezy použité v námitkovém řízení neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu žalobce. Datem zániku invalidity je den jednání OSSZ, tj. 21. 12. 2011.

Žalobce v žalobě namítal chybné posouzení jeho zdravotního stavu, poukazoval na skutečnosti, které nebyly vůbec hodnoceny, případně byly hodnoceny špatně. Spornou tedy byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a z něj plynoucí procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti, k čemuž je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobce PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a následně též pracovišti v Brně. Při jednání dne 21. 8. 2013 pak provedl získanými posudky důkaz.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, ze dne 7. 11. 2012 vyplývá, že komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bolestivý páteřní syndrom bez kořenového postižení se zařazením dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesem míry pracovní schopnosti žalobce ve výši 20%, tj. na horní hranici vyhláškou určeného rozpětí, a to vzhledem k občasnému kořenovému dráždění a nutnosti občasné analgetické léčby. Pro další navýšení stanoveného poklesu pracovní schopnosti komise neshledala další posudkově významné skutečnosti. Jako doprovázející onemocnění byly uvedeny: stav po odstranění ledviny v roce 2008 pro karcinom bez nutnosti další onkologické léčby, smíšená porucha osobnosti při toxikomanii a stav po virové žloutence B a C od roku 2005, po tuberkulóze v roce 1993, vředová choroba žaludku a žlučnickové kameny – vše bez klinických příznaků. K rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu žalobce se komise vyjádřila tak, že se jedná o stav s poruchou statiky a dynamiky páteře, s občasným vyzařováním bolestí do levé dolní končetiny, levého ramene a levé horní končetiny, bez prokázaných známek poškození nervů, který je kompenzovatelný běžnými nesteroidními antirevmatiky.

V komisi byla přítomna lékařka z oboru neurologie, MUDr. H. N., komise vycházela ze spisové dokumentace OSSZ, včetně nálezů doložených v námitkovém řízení, zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, a rovněž vlastního přešetření žalobce při jednání komise.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Brno, ze dne 28. 3. 2013 se podává, že komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považovala stav po operaci bederní páteře v září 2007, kdy není popisováno nervové poškození, dynamika celé páteře je omezena pouze lehce, statika páteře je jen lehce narušená. Vedle doprovodných

onemocnění uvedených v posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, uvedla též závislost na psychoaktivních látkách s tím, že toxikomanie je uvedena v anamnéze. Stanovenou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce komise zařadila dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a procentní míru poklesu pracovní schopnosti určila shodně s předcházejícími posudky na 20%, tj. na horní hranici vyhláškového rozmezí, kdy k navýšení či snížení takto určeného poklesu pracovní schopnosti neshledala důvod. Komise vycházela toliko z písemných podkladů, konkrétně ze soudního spisu, spisové dokumentace OSSZ, včetně nálezů doložených v námitkovém řízení, a dokumentace ošetřujícího praktického lékaře. Vlastní přešetření žalobce nemohla provést, neboť se jí nepodařilo žalobce obeslat, když na její dopisy nereagoval, k jednání se nedostavil. V komisi byla přítomna odborná lékařka z oboru neurologie, MUDr. I. N.

Komise se v posudku vyjádřila rovněž k námitkám, které žalobce prostřednictvím svého zástupce vznesl proti předešlému posudku, a to písemně, podáním ze dne 18. 12. 2012. Komise uvedla následující: Fakt, zda žalobce ve vězení pracoval či nikoliv, není pro vytvoření posudkového závěru relevantní, stejně jako kolísání hmotnosti, neboť se nejedná o úbytek váhy v souvislosti s vážnější zdravotní poruchou, může mít souvislost s chronickými zažívacími obtížemi (žlučnickové kameny, vředová choroba). Změny páteře ve smyslu snížení disku a zámkovitého postavení je třeba hodnotit v souvislosti s klinickým stavem. Popisované subjektivní potíže neodpovídají objektivním nálezům.

Návrhy na doplnění dokazování nebyly účastníky řízení vzneseny.

Posudky PK MPSV ČR má soud za prokázané, že rozhodujícím postižením žalobce působícím jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jsou bolesti páteře po operaci bederní páteře v září 2007 se zařazením dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a tomu odpovídajícím poklesem míry pracovní schopnosti 20%. PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Brno, se v posudcích shodly jak v určení rozhodujícího zdravotního postižení, tak v hodnocení jeho závažnosti, určení tomu odpovídající procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, tedy dospěly ke stejnému závěru, že žalobce již nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Obě komise podrobně popsaly zjištěnou hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého žalobcova zdravotního stavu, přičemž z jejich popisu zřetelně vyplývá, proč páteřní bolesti nezařadily podle jiné položky, resp. proč tyto odpovídají právě zařazení dle položky 1b (neexistence nervového poškození, pouze občasné kořenové dráždění, jen lehké porušení dynamiky a lehké narušení statiky páteře). Hradecké pracoviště vycházelo vedle odborných nálezů též z vlastního přešetření žalobce, kdy pracoviště Praha toto nemohlo provést, neboť žalobce se nepodařilo kontaktovat, a to ani prostřednictvím jeho zmocněnce. Absence přešetření ovšem není důvodem nedostatečnosti posudku, neboť stav žalobce bylo nutné přezkoumávat k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ a tedy zásadní pro přezkum byly odborné nálezy, kterými komise disponovaly v dostatečném rozsahu. Pražská komise pak se v souladu se zadáním soudu vyjádřila i k žalobcovým písemným námitkám, soud její vyjádření považuje za dostatečné a plně se s ním ztotožňuje. Subjektivní vnímání zdravotních potíží skutečně nemůže být zásadní pro hodnocení existence či neexistence invalidity, neboť různé osoby vnímají obdobné potíže různě, přičemž roli hrají věk, pohlaví, momentální životní situace, v níž se daná osoba nachází, psychické rozpoložení, práh bolesti, atp. Posouzení tudíž musí vycházet z objektivních lékařských nálezů, čemuž obě komise dostály. Pracovní zařazení, ani kolísání váhy nemělo na posouzení vliv. Důvod pozastavení výplaty důchodu v minulosti či nekonání kontrolní prohlídky v minulosti pro nespolupráci žalobce pak

nemohou být v probíhající soudním řízení řešeny, neboť nemají k posouzení napadeného rozhodnutí ČSSZ žádný vztah, tohoto se netýkají. Posudky PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Brno, jsou dosti podrobné, srozumitelné, přesvědčivé, vycházející z řady nálezů odborných lékařů majících žalobce v péči, v případě pracoviště v Hradci Králové i z vlastního přešetření žalobce, jejich závěry jsou logickým vyústěním předcházejícího obsahu. Soud nemá o těchto posudcích pochybnosti a neshledal tedy důvod k případným dalším posudkům či ustanovení znalce.

Soud tedy uzavírá, že na základě posudků PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové a pracoviště Brno, dospěl k závěru shodnému se závěrem ČSSZ v napadeném rozhodnutí, tedy že k datu vydání tohoto rozhodnutí se u žalobce nejednalo o invaliditu, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou bolesti páteře bez známek poškození nervů, pouze s lehkým narušením statiky a dynamiky páteře a jen s občasným kořenovým drážděním.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Takovýto pokles nebyl u žalobce zjištěn, k datu vydání napadeného rozhodnutí neodpovídal jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žádnému stupni invalidity.

Jak již shora uvedeno, v řízení bylo prokázáno, že nárok na invalidní důchod žalobce zanikl, tedy napadené rozhodnutí žalované je správné, a soud musel žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů nenáleží a neúspěšný žalobce právo na náhradu nemá.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 21. srpna 2013

Mgr. Monika Chaloupková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
V. P.